

Željko Krznarić

ADAGGIO IN G MINOR

Hoćemo li moći
Hoćemo li smjeti
Oboljeti još jednom
Od ljubavi
Onako ležerno ljeti
Da vodimo jedno drugog
Na morske plave žale
Da ti na koži ostane tona soli
I da mi šapćeš u mraku
Hotelske sobe
Baš me briga za sve
Samo me voli
Samo me voli
I otmjeno obučeni
Kao da nismo na moru
Kao da ne ljetujemo
Vodim te u neku dvoranu
Da čuješ što ćeš zavoljeti
Da uvijek staviš to
U kišne jesenske dane

Kad ti glava puca
Od nostalgije zamnom
Taj bolni
Taj razarajući adaggio in G minor
Da tražiš panično
Ime restorana
U kojem smo na talijanskom
Tražili valjda da nas prije posluže
Prego due pizze quattro formaggio
Tvoja bijela haljina
I more u pozadini
Gaziš po ljetu
Po mirisu borova
Po mirisma krema za sunčanje
A onda mi se u očima skrivaš
Tu si sigurna
Tu su tvoje zvijezde
Tvoja soba plava
Tu ćeš ostati
Toliko si još možemo
Od života dati
Ukrasti mu sreću u onim finim
Parfemskim bočicama
I onda pod jednim
Kamenim zvonikom
Na kraju dana
Svoju molitvu izmolimo
Samo da ti od moje
I ja od tvoje ljubavi
Zauvijek obolimo

BARBARA ZAGREBAČKA

Barbara

Kojom si ti išla cestom

Dok je nad Zagrebom kišilo

Isto kao nad Brestom

Kojim si vremenom prošla

Trenutkom u kojem Barbare kao ti

Sretnu svoju tugu

Koju samo prave ljubavi mogu stvoriti

Kojom si ti ulicom koračala

I tražila vrata koja bi mogla otvoriti

Barbara

Život sreću posije gotovo uvijek tamo

Gdje stižemo kasno

A mjesec ti se u očima nastanio

I sve boje ti je u očima prolio

Tko je za tebe u praznoj sobi

Ljubav proklinjao i za tebe molio

Gdje su tvoji koraci sad

Kad se ovaj grad već promijenio

Kad je glas koji te zvao zanijemio

i što je ostalo od naših života

koje smo ostavljali kao da nisu naši

od zvijezda nekad lijepih

čija nas ljepota sada plaši

Barbara

Kojom si ti išla cestom

Kad je nad Zagrebom isto kišilo

Kao i nad Brestom

CRTAM TI SVEMIR

Po leđima ti crtam svemir
Prstima
Razmještam sva naša sunca
Sve putanje
Naše tiho šaputanje
Razbija mrak u sobi
Oko vrata ti stavljam ogrlice
Mjesečinu na lice
Da te zaštititi
Mogli bismo nas dvoje
Tako stoljećima biti
Zapleteni u zeleni šaš
U val Dunava
I kad nam dođe
Nek nam dođe baš
Pa nek se probudi
Ova zvijezda što ti u duši spava
Crtam ti po leđima svemir
Mliječne staze
Zvezdane rojeve
Samo me ne pitaj za brojeve
Ne znam godine brojati
To mi je strana nauka neka
Jer ja kao rijeka
Kroz tebe
Kroz svaku tvoju godinu tečem
I jednom će
Samo jednom će zato
U meni kao rijeci
Ispirati zlato
Koje ostavljaš u meni

DA NE POSTOJIŠ

Da ne postojiš
Ja bih te nekako natjerao da postojiš
Da se nekako kroz oblake provučesh
Da se spustiš nebeskim stepeništem
Da budeš i ostaneš
Iz ničega da se stvoriš
Da se za za šarene klikere i moju ljubav boriš
Da mi zimi griješ dlanove
Da biraš gradove i stanove
Koji su za ljubav najbolji
Da te nema
Ja bih nekako da te ima napravio
Za tebe bih najljepše knjige preveo
Na otkucaje tvoga srca
Dušu ti preorati
I sve za tebe željeti i morati
Da ne postojiš
Sve bih ja mogao i s nebom srediti
Pa ako i ne bi išlo drugačije
Da se stvoriš ovdje na zemlji
mogao bih ti i narediti

NEKOPIRATI

DA UMRU SVE ZVIJEZDE

Da umru sve zvijezda neba
Da seredom polako ugase
Jedna bi znala da mi treba
Jedna bi ostala negdje sakrivena
Najbolje bi bilo da je u tvome oku
Jer tu je najsigurnije
Tu se ništa ne čuje
Osim tihog strujanja ljubavi
Da se kojim slučajem zvijezde urote
Da se pobune protiv tvoje ljepote
Jedna bi znala
Jedna bi uvijek za tebe sjala
I spajala bi nas svojom dalekom ljepotom
I nas bi dvoje u najljepše boje
Svijet pretvorili
I u tvoje oko se sa zvijezdom
Zauvijek zatvorili

NE KOPIRATI

JOŠ JEDNOM DO MOZARTA

Kiše će skoro ljeto nad Zagrebom
Ohladiti
I morat ćemo novi dvorac
Nove utvrde strpljivo graditi
U ranim tamama uz prigušena svijetla
I zvukove umornih pokislih tramvaja
S pravom na jedan topli čaj
I s pravom na jedan očaj
Gorčina se slaže u srcu kao piramida
Samo da je poći
Samo da se krene iz ova četiri zida
Da smo prije nego svane
Već daleko od Bregane
Hoćemo li moći
Hoće li snage biti
Jer ja bi još jednom
A i ti bi htjela laganim korakom do Mirabela
Pa polako dok se svijetla gase
Kroz Getraidegasse
Nekako se najbolje osjećam
Pod udarcima zyona
Svih trideset pet crkvenih tornjeva
Dok osjećam sjenu koja se nadvila nad gradom
Hoćemo li sada
Dok nas još jesen nije ukrala
Izvući se potihom iz stana
Da se još jednom mimoidemo
S nikad odraslim Wolfgangom
S upaljenom svijećom
Na groblju svetog Sebastiana

KAKO SAM VOLIO TU KIŠU

Kako sam volio tu kišu
To padanje koje nas je uzdizalo
Te usne u pokislom sumraku
Koje ljube i dišu istim jezikom
A nikad to nije bilo isto
Svaka je minuta svoju ljepotu prostrla
I danas se moje misli otmu
Pa se vrate
Unazad vraćaju sate
Jer kako sam volio tu kišu
Koja se divlje bacala po prozorima
I svojim nas padom uzdizala
Te usne koje su lutale prostranom
Stranom naše ljubavi
Ostavljale tragove
Da ih nitko više nikada
Ne može izbrisati
Kako sam samo volio
Tu kišu slušati
I kraj tebe jednostavno
Mirno i svečano samo disati

NEKOPIRATI

KIŠA NAD GRADOM

Kiša nad gradom
A po njoj se slijeva
Topla voda tuša
Najprije joj krene ruka lijeva
Po mokroj koži
O kakvi su to profinjeni pokreti
Mogao bi se u nju zakleti
Na svakom mjestu
Ispratiti svaku cestu
Biti čuvar njenih snova
Razmjestiti je po oceanima
Označiti je u lijepim zvjezdoredima
Ona dok kiši
dok se kišne kapi guraju
u tom prostoru do zemlje tijesnom
ona kreće rukom desnom
preko ljepote
koju bi trebalo prevesti na sve jezike svijeta
o kako divni pokreti
tragovi kapljica kojise niz leđa slijevaju
te munje koje joj krvotom sijevaju
ostavlja me u posebnom stanju
i na nju se zakleti
i smisliti kako je oteti
na nju se zakleti
postaviti je da svijet čuva
da mu svijetla pali
pa tko to može bolje
kad su od nje ljepotu i anđeli krali

NEOTKRIVENI MERIDIJAN

Nikako da se odlučim
Zemlja me privlači svojom težom
A mjesec me svojom pijanom
Ponekad mamurnom glavom
Na smrt opija i nudi mi kojekakve
Razloge da budem kao on
A meni se ne da
Jer ja još uvijek čekam da pronađem
U tvome oku onaj neotkriveni meridijan
Za kojim su tragali i živote gubili
Ovakvi sanjari sa licem suncokreta
I sad
Ja znam kako se mora označe i prepolove
Kako se zemlja izmjeri
I kako kiša dođe
Ali kako tebi kroz te lijepe oči
Meridijan prođe i još te pozlati
Sigurno ću otkriti tajnu
Jer tu još moja ljubav mora stati
I zato se ne dam ni zemljinoj teži
Ni ponekad pijanom mjesecu
I baš nešto za njega i ne marim
Jer ipak je ovo vrijeme
Da s tobom malo i starim

POSLJEDNJI LET

Koliko nam je potrebno u životu letova
Da se vrtimo između zvijezda
Da obiđemo nekoliko svijetova
I dan se ništa ne sviđi
Stotine tisuća milja sam imao u nogama
Dok srce nisam podesio
Dok mu nisam dao mogućnost
Da bolje vidi
I na tvoju planetu gotovo pijan
Od magle i nestvarnih snova
Jedno jutro zakoračio
A oko tebe proljeća
Sve moje želje koje su otplovile
Za koje sam mislio da su već negdje
Tužno umrle od tvog nepostojanja
A onda su ti oči
Povijest ponovile
Stavila si boje onih istih nevena
Na uzglavlje u žaru mog dolaska
Najljepšu haljinu bijelu navukla
A meni je u glavi kao tisuće bubnjeva
Sad već odrasla ljubav tukla
Podigla su ruke
I sve moje želje stavila na mjesto
Razmjestila ih fino po cijelom tijelu
A pod tvoju haljinu bijelu
Mogao bi sav moj život stati
I rodio se jedan
Rodio se poseban svijet
I na tvome sam ramenu odahnuo
Završavajući svoj posljednji let

SJEDIŠ U KUHINJI

Još sjediš u kuhinji
Pušiš cigaretu
Još uvijek ona tvoja navika
Da u sobu ne ulaziš
Sa upaljenom cigaretom
Noge skupljene
Umorna pomalo
Oči ti još uvijek
Nalikuju na daleka neba
Koja se naslone
Na tvoja ramena
Eh da je Dega tebe vidio
Sad bi na zidu visila slika
Jedna kuhinja
I jedna žena
Koja sve meni duguje
A ništa ne duguje svijetu
Sjedi u kuhinji
I puši zadnju večernju cigaretu

NE KOPIRATI

SVE SE STOPILO

Sve se stopilo
Na tvoje oči se svelo
Na malo prostora
Ljubav se ugurala
Među naša tijela
I bit će da je tako bilo
Ja sam htio i ti si htjela
Pod prstima se mrvila
Slatka opojna mjesečina
U toj maloj umornoj sobi
Na usnama poljubac
Preko okusa vina
Prevukao se miris
Tvog skupog parfema
I malo je reći da je to ljubav
To je više neka svečana poema
I sve se okrenulo
Rasle su naše ljubavne temperature
Još malo je sati
Ostalo do jutra
Ni slutili nismo da se ozbiljno
Srećom opijamo
Mi smo bili mirno
Ljubeći se samo

TANGO APPASIONATO

Na stolu vino
Oči ti blistaju
Kao tihi ocean pod mjesecom
Šta bi Lorca rekao na to
Što volimo njegovu Andaluziju
Što nam se nekada uplete
U šuštave poljupce
Koji klize vratom
Pa niz ramena
Što bi on rekao da nas vidi
Kako usred nereda sreće
Njen miris udišemo
Što bi rekao na to
Da nas vidi
Kako plešemo naš tango appassionato
I kako tonemo jedno u drugo
Kako se stapamo
A ljubav nam kao kiša pljušti
Dok nam poljubac na unama šušti
Slatko i neodoljivo

NEKOPIRATI

VOLJETI SE

Voljeti se otmjeno
Polako i bez žurbe
Voljeti se tako da se pomaknu oblaci sivi
Voljeti se da nas naša ljubav nadživi
Da joj premale budu dužine i širine
Da svijetom putuje
Kroz mirise cvijeća se vraća
Voljeti se tako
Da od nas uvijek naša ljubav bude jača
Da svoje gradove ima
Svoja mjesta
I svoje adrese
Da nas uspavljuje i budi
Da nas odnese gdje god želi
Da joj smetaju riječi i pogledi krivi
Voljeti se raskošno
Voljeti se da nas naša ljubav nadživi
U ovom životu draga
U ovom ispisanom krugu
Da se osjetimo važni i isplativi
Voljeti se tako
Voljeti se da nas naša ljubav nadživi

NEKOPIRATI

ZAVRŠAVA LJETO

Jedan potez
I ljeto će završiti isjeđeno
Kao limun koji stavljaš u čaj
Neće više biti
Tih kapljica znoja
Koje su se kotrljale
Niz tvoje grudi preplanule
Platit ćemo zadnji račun
Na terasi s pogledom
I zagrljeni odšetati
S velikim izgledom
Da ćemo jesen zagrljeni
I stisnuti jedno uz drugo
Slušati kako kiša pada
I ljubiti se dugo
Dugo

NE KOPIRATI

PR
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>